

aczkolwiek ostateczna decyzja na jaki konkretnie cel należy przeznaczyć instrumenty wsparcia będzie należeć do władz lokalnych.

Głównym dokumentem strategicznym w dziedzinie zagospodarowania przestrzennego kraju jest Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030. Stanowi ona wykładnię założeń rozwoju obszarów funkcjonalnych i jest podstawą działań na rzecz delimitacji obszarów funkcjonalnych, wyrażonych m. in. w dokumencie „Kryteria delimitacji miejskich obszarów funkcjonalnych ośrodków wojewódzkich”. Delimitacja ta stanowi podstawę wdrożenia instrumentu Zintegrowanych Inwestycji Terytorialnych – mechanizmu realizacji zintegrowanych przedsięwzięć, opartych na współpracy w ramach obszaru funkcjonalnego, służących rozwiązywaniu wspólnych problemów.⁹ Zgodnie z zapisami rozporządzeń regulujących Politykę Spójności Unii Europejskiej oraz uzgodnieniami zawartymi w polskiej Umowie Partnerstwa dla perspektywy finansowej 2014-2020, Zintegrowane Inwestycje Terytorialne są najistotniejszym narzędziem dedykowanym wsparciu miast i ich obszarów funkcjonalnych.

Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030 zaznacza, że nowe podejście do polityki rozwoju oznacza uznanie przez władze publiczne potrzeby sprawnego zarządzania dynamicznie zmieniającymi się – w czasie i przestrzeni – układami przestrzennymi. Wskazuje, że zagospodarowanie przestrzenne jest obecnie jednym z najważniejszych instrumentów budowania spójności terytorialnej, a jednym z celów polityki przestrzennego zagospodarowania kraju - przywrócenie i utwalenie ładu przestrzennego¹⁰, czyli m.in. działania rewitalizacyjne obszaru.

Ponadto, wyrazem realizacji zintegrowanego podejścia terytorialnego wobec polskich obszarów miejskich, jest Krajowa Polityka Miejska¹¹, która wskazuje na konieczność aktywnej współpracy samorządów w ramach obszarów funkcjonalnych miast. Obowiązek jej funkcjonowania wynika ze znowelizowanej ustawy o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (nowelizacja przyjęta przez Sejm 24.01.2014r.) wprowadzającej krajową politykę miejską do systemu dokumentów strategicznych. Podstawę prac nad opracowaniem stanowiły Założenia Krajowej Polityki Miejskiej do roku 2020, które Rada Ministrów przyjęła 16 lipca 2013r. Strategicznym celem krajowej polityki miejskiej jest wzmocnienie zdolności miast i obszarów zurbanizowanych do kreowania zrównoważonego rozwoju i tworzenia miejsc pracy oraz poprawy jakości życia mieszkańców¹². Dokument ten określa planowane działania administracji rządowej dotyczące polityki miejskiej, uwzględniając cele i kierunki określone w średniookresowej strategii rozwoju kraju oraz krajowej strategii rozwoju regionalnego¹³. Służy on celowemu, ukierunkowanemu terytorialnie działaniu państwa na rzecz zrównoważonego rozwoju miast i ich obszarów funkcjonalnych oraz wykorzystaniu ich potencjałów w procesach rozwoju kraju. Krajowa Polityka Miejska wskazuje m.in. na zrównoważone inwestowanie w miastach, w szczególności wcześniej zagospodarowanych terenów oraz kładzie nacisk na potrzeby kompleksowej rewitalizacji miast, składającej się z komponentów infrastrukturalnych, społecznych, gospodarczych i środowiskowych.

W zakresie podstaw prawnych procesów rewitalizacyjnych należy wymienić dokument rządowy - Narodowy Plan Rewitalizacji 2022. Założenia¹⁴. Stanowi on odpowiedź na niekorzystne procesy, które

⁹ Zasady realizacji Zintegrowanych Inwestycji Terytorialnych w Polsce, Ministerstwo Rozwoju Regionalnego, Warszawa, lipiec 2013

¹⁰ Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030

¹¹ Krajowa Polityka Miejska, projekt, wersja I, Ministerstwo Infrastruktury i Rozwoju, marzec 2014 r.

¹² J. w.

¹³ Ustawa z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. 2006 Nr 227 poz. 1658, z późniejszymi zmianami)

¹⁴ Narodowy Planu Rewitalizacji 2022. Założenia, Ministerstwo Infrastruktury i Rozwoju, 2014 http://www.mir.gov.pl/aktualnosci/polityka_rozwoju/Strony/Rewit_obszarow_zdegradowanych_zalozenia_NPR_13_062014.aspx